

українознавства, невимовну втіху працювати вкупі з усіма сучасними науковими діячами не лиш для невеличких гуртків інтелігенції, ба й на користь робітничеселянським масам в усіх галузях науки” [1, 20].

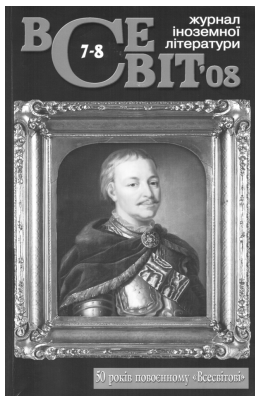
Організатори і творці жовтневого перевороту демонстративно величаво провели в останню путь “видатного радянського вченого, значимого громадського діяча, який віддав останній етап свого життя службі Радянській владі” [6].

“Чи потрібна була Багалієві советська влада?” – таке запитання поставив його учень, видатний історик О.Оглоблін. І відповів: безперечно, ні. Але Багалій був потрібен советській владі, особливо в 1920-х роках. Потрібен був насамперед як визначна українська постать у науковому і громадському житті, до того ж не пов’язана безпосередньо як з українською політикою дореволюційною, так і з політикою періоду національно-державного відродження. Потрібний був “як видатний вчений і організатор наукового і академічного життя” [11, 103].

ЛІТЕРАТУРА

1. Багалій Д. Автобіографія: 50 літ на сторожі української культури. – Харків, 2002.
2. Багалій Д. Історія Слобідської України. – Харків, 1990.
3. Багалій Д. Український філософ Григорій Савич Сковорода // Історія Слобідської України. – Харків, 1990.
4. *История колонизации*. – М., 1887. – Т. XIV. – 614 стр. с картою.
5. *Комуніст*. – 1931. – 18 січн.
6. *Комуніст*. – 1932. – 11 лют.
7. Кравченко В. Битва за Харківський університет // Агора. Україна в європейському контексті. – К., 2007. – Вип. 5. – С. 88.
8. Кравченко В. Передмова: Д.І.Багалій в світлі й тіні своєї “Автобіографії” // Багалій Д. Вибрані праці. – Харків, 1999.
9. Кравченко В. Д.И.Багалей: научная и общественно-политическая деятельность. – Харьков, 1990.
10. Микита В. На світанку створення Інституту літератури // Слово і Час. – 1995. – № 1.
11. Оглоблін О. Пам’яті Дмитра Багалія // *Укр. історик*. – 1988. – № 1. – 4.
12. *Спілка* Визволення України. – Т. 1.
13. Храмов Ю., Руда С., Павленко Н., Кучмаренко В. Рання історія Академії наук України (1918-1921). – К., 1993.
14. *Южная Русь*. Очерки, исследования и заметки Олександры Ефименко. – СПб., 1905.

Наші презентації

ВСЕСВІТ. – 2008. – №7-8.

Черговий номер відкривається трагедією на 5 дій Й.В.Фріча “Іван Мазепа” (рубрика “Скарбниця”). У рубриці “Література ХХ сторіччя” надруковані оповідання італійських письменників Л.Малерби та Л.Біджаретті, поеми Т.С.Еліота, поезія Я.Твардовського і Я.Єсепкіна, новела В.Плюскини “Пештська балада”. Оповідання Б.Лазаревського “Темна ніч” і стаття М.Михайлової “Образ України в збірнику Б.А.Лазаревського “Голос батьківщини” опубліковані в рубриці “Публікації “Всесвіту”. Уміщено статті Р.Лубківського, М.Стріхи, Т.Палинської, Д.Дроздовського, М.Калиниченка, інтерв’ю з американським письменником і кінознавцем С.Муном “Документалістика – це найважче, що може бути сьогодні у світі кіно”. Зі спогадами про М.Лукаша “Неповторність генія” виступає І.Дзюб.

І.Х.

народу за своє визволення: очевидно, далася взнаки теорія т. зв. “великого азійського ренесансу”, популярна в 1920-ті рр.

Як бачимо, східні мотиви у творчості Михайля Семенка не були домінуючими. Проте не можна їх назвати й випадковими. Вони поряд з іншими мотивами надавали творчості цього поета додаткових відтінків, висвітлювали ще одну грань його доробку, який не лише зводиться до епатажу та нехтування національними традиціями, а й прикметний увагою до чужих екзотичних культур, зокрема культур народів Азії.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Зустріч на перехресній станції: Розмова трьох.* – К., 1927. – 49 с.
2. *Нова генерація.* – 1929. – № 9. – 64 с.
3. *Семенко Михайль.* Кобзарь. Повний збірник поетичних творів в одному томі (1910–1922). – К., 1924. – 647 с.
4. *Хроніка 2000.* – 2007. – № 65–66. – 808 с.

Наші презентації

Спадщина: Літературне джерелознавство. Текстологія / Інститут літератури ім. Т.Г.Шевченка НАН України. – К.: ПЦ “Фоліант”, 2007. – Т. 3. – 479 с.

До третього тому збірника “Спадщина” ввійшли текстологічні та джерелознавчі дослідження з історії української і білоруської літератур. Тут розміщено статті Віктора Дудка, Миколи Гончарука, Наталки Лисенко, Надії Гаврилук; описи фондів Олександра Олеся, Володимира Лазурського, Петра Кравчука, Марка Вовчка, Бориса Лобача-Жученка, Володимира Винниченка.

Уперше публікується листування активних діячів українського громадського руху Галичини – братів Олександра та Осипа Барвінських за 1869 р.; частина листів відомого бібліографа і громадського діяча кінця XIX – початку XX ст. Михайла Комарова до мецената й видавця Євгена Чикаленка, а також невідомі поезії з еміграційних записників Олександра Олеся (1919-1929 рр.). Завершують збірник “Покажчик імен” та “Список скорочень”.

Філологічні науки в Україні, 1996: Наук.-допом. бібліогр. покажч. / Ін-т літ-ри ім. Т.Г.Шевченка НАН України; авт.-уклад. Козак О.О. – К.: ВД “Стилос”, 2007. – 528 с.

Збірник презентує всі відомості про публікації в Україні в 1996 р. Цей щорічник охоплює книжки, брошури, статті в періодиці, видання з продовженням, тематичні збірники, матеріали наукових конференцій, передмови та післямови до видань творів окремих письменників, автореферати дисертацій. Складається він із трьох розділів: мовознавство, фольклористика, літературознавство. Усі розділи містять також підрозділи, рубрики, підрубрики згідно з біо-бібліографічною класифікацією та специфікою розвитку філології й суспільно-політичних змін у державі. Збірник містить суцільну нумерацію матеріалів з посиланнями та іменний покажчик. Деякі записи супроводжуються короткими анотаціями.

С.С.

